

Vissza, ami a mienk!

Március 15-ikére írta: Bauer Illés.

Amit Árpád karddal szerze,
Könnyü kézzel oszták szerte
Trianonba'. Gyászba, gondba
Borították az országot,
Akit bátor büszke népe
Ezer évig vérrén véde.

Élő testből bigott boncok
Gaz kutyáknak dobtak koncot.
A husából, ős jussából
Olvasatlan elherdáltak.
S becstelenség jutalmául
Esznek most a teli tálból.

Ártatlanon törvényt ültek.
A törvényre meg fűtyültek
A vak bírák, akik írták
A türelmes kutyanyelvre.
Részrehajlón így ítéltek.
Hát az Istentől nem félték?

Magyar, él az igaz Isten!
Reánk más ne, az tekintsen.
Magas mennyből, hogy a szenyteit
Megtisztítsuk az országot.
Ott, ahol a Kárpát ível.
Erős karral, bátor szívvel,
Mit vitézül karunk tartott,
Ragadjuk fel azt a kardot.
Becsülettel megfogadjuk
Vérén vettük, vérén adjuk.
Ki akarja, az ne kérje,
Hanem vivni álljon érte,
S legyen száz vagy ezer annyi.
Drágán fogjuk odaadni.
Tőle senki meg nem válik,
Inkább elveszünk egy szálíg.